

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani valja:
Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden
mesec 1 gl. 40 kr.
V administraciji prejemani valja:
Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.
V Ljubljani na dom pošiljan valja 1 gl. 30 kr. več na leto.
Posamne številke po 6 kr.

Naročnino in oglasila (inserate) vsprejema upravnilstvo in ekspedicija v
„Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedeelj in praznikov, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 296.

V Ljubljani, v četrtek 28. decembra 1899.

Letnik XXVII.

Goriške razmere.

V zadnjih mesecih so se na Goriškem zvršile pomenljive politične spremembe. Stranka, ki je bila do tedaj zbrana okrog »Soče«, se je razdelila. Dr. Gregorčič in grof Coronini s svojimi somišljeniki so zapustili »Sočo«, kjer imata glavno besedo dr. Tuma in Gabršček. Proti »Soči« se je osnoval list »Gorica«, ki pa je iste smeri kakor »Soča«; proti »Primorcu« pri »Soči« se prične z novim letom izdajati pri »Gorici« »Narod«. Boj se je bil tako hud in ob enem tako malenkosten, da ga mu v tem pogledu še ni bilo podobnega v Slovencih. — Vedno smo čakali, da homo konečno venderle zvedeli, kje je vzrok tej grozni borbi. Menili smo, da taki napori na obeh straneh ne morejo imeti svojega razloga samo v osebnostih. Čakali pa smo na to brez uspeha. Poznali smo že »Sočo« od nekdanj kot list naroden, v verskem pogledu indiferenten, v gospodarskem brez jasnih načel, pazljivo smo prebirali »Gorico«, a do danes ne moremo reči drugzega, kakor da je v tem trojnem pogledu kakor jajce jajcu podobna »Soči«.

Stvarnih razločkov, stvarnih nasprotstev mej »Sočo« in »Gorico« ni. Nobena neče biti klerikalna, dasi ima vsaka na svoji strani klerikalce in mora z njimi računati, in zaradi zadnjega tudi nobena ne more biti očitno liberalna. Oba lista in z njima obe stranki tavata v nekem polmraku ter ne vesta ne kam ne kako.

Spor je same oseben. V tem oziru pa je napravil že veliko zla. Javno delujoči, v mnogih ozirih zaslužni možje na obeh straneh se blatijo po nasprotnih si glasilih tako, da smo to opazili celo na Kranjskem, kjer imamo v tem oziru priznano dobro šolo.

In vse to ne iz stvarnih, načelnih razlogov, marveč le iz osebnih. Vlačijo se od ene kakor od druge strani na dan nebitvene stvari, o katerih

ima lahko vsak svojo misel, ter se na podlagi istih potem rojaki osebno pobijajo mej seboj po glasilih slovenskih, ki imajo, in to celo ob naših narodnih mejah, neizmerne veliko nujnejšega in važnejšega posla.

Ako sta hotela dr. Gregorčič in Coronini nastopiti od »Soče« različna boljša pota, tedaj bi se naj bila oklenila »Primorskega lista« in za njim stoječe stranke. Ker tega nista storila in sta ostala na stališču »Soče«, je ves ta razpor le osebni in v javnosti neutemeljen tembolj, ker bo donašal le zle posledice za slovenski narod na Goriškem.

V mnogem oziru zato pritrjujemo besedam poslanca dr. Laginje, s katerimi je nedavno na shodu polit. društva »Edinost« rahlo, kakor je prikladno njegovi plemeniti naravi, a vendar odločno obsojal ta goriški razpor ter pozivljaj goriške Slovence, naj složno postopajo v prosep svojega naroda. — Seveda je sloga mogoča le med onimi, katere družijo iste ideje, ista načela. Ako se torej tudi mi izjavljamo za slogo mej goriškimi Slovenci, povdarjamo ob enem, da bi morali vsi goriški Slovenci tvoriti jedno katoliško-narodno stranko, tedaj jedino bi bili kos dvojni svoji glavni nalogi: na eni strani pozitivno uspešno delovati za duševni in gmotni napredek goriških Slovencev, na drugi strani braniti svojo narodno posest nasproti zemlje-lačnim Italijanom.

V političnih razmerah, kakoršne so sedaj nastale na Goriškem, ne morejo Slovenci drugega pričakovati, kakor poraz za porazom nasproti Italijanom, mej rojaki pa razburjeno razdvojenost, ki je nezmožna za toli potrebna gospodarska dela in jedino sposobna za neplodne, osebne borbe, od katerih bo imel korist le naš skupni narodni nasprotnik.

Zato pa je želeti, da se z novim letom te neznosne in pogubonosne politične razmere zboljšajo in ublaže v blagor goriških Slovencev in celokupnega našega naroda.

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. decembra.

Ministerska posvetovanja. Te dni sta se opetovano sošla avstrijski in ogerski ministerski predsednik, da se dogovorita glede objave porazdelitvenega in kvotnega zakona kakor tudi nagodbenih predlog, ki jih, kakor znano, objavi avstrijska vlada na podlagi § 14. Novi avstrijski ministerski predsednik pl. Wittek se je takoj drugi dan svoje vlade podal v Budimpešto, da se oficijelno predstavi svojemu tovarišu in se dogovori z njim o nujnih zadevah. Včeraj je pa že prišel za njim ogerski ministerski predsednik Szell, da mu vrne obisk in da se dogovori še o nekaterih formalnostih. Mej vladama se je sedaj doseglo popolno sporazumljenje z ozirom na državne potrebe.

Skupni proračunski provizorij je na dnevnem redu delegacijskega zasedanja v tekočem tednu. Vladi in delegatje so namreč uvideli, da za pravočasno rešitev celotnega državnega proračuna ni dovolj časa, in treba je bilo toraj poseči po štirimesečnem provizoriju. V obeh delegacijah se bo pa proti provizoriju oglasilo nekaj govornikov, ki bodo z ozirom na zunanjo a tudi na notranjo politiko pojasnili svoje nasprotno stališče. V ogerski delegaciji bodo nastopili združeni Ugrovnovi, v avstrijski je pa pričakovati opozicije od češke strani. Vkljub temu pa menda grof Goluhovski s svojimi tovariši ni v skrbi za potrebni provizorij, ker se gre i tu za »državno potrebo«. Razprava o celotnem proračunu se prične še le po novem letu in bo trajala nekako do konca januarja.

Dr. Kaizl o spravnem vprašanju. Poslanec dr. Kaizl je, kakor smo že omenili, za trdno prepričan, da je od sedanjih spravnih pogajanj pričakovati povoljnega uspeha. Na eventu-

LISTEK.

Andrejčkov Jože — Jožef Podmilšak,
slovenski pisatelj.

(Slovstvena črtica. — Ob petindvajsetletnici njegove smrti napisal — t.)

Ti hitro vzet — veliko si končal.
Fr. Levstik.

Spomin na moja mladostna leta mi je neločljivo spojen z imenom, ki sem ga napisal na čelo teh vrstic. Da! Andrejčkov Jože nam je bil mladim dijakom v spodnjih gimnazijskih razredih poleg Erjavca in Jurčiča najbolj priljubljen pripoveden pisatelj. Še sedaj mi rade uhajajo misli nazaj v ono srečno dobo, ko sem v kakem kotičku sedeč hlastno prebiral spise Andrejčkovega Jožeta v starih letnikih Janežičevega »Slovenskega Glasnika«. In mikali so me tedaj ti spisi, odkrito povedano, veliko bolj nego povesti Jurčičeve ali Erjavčeve. Čisto umevno! Andrejčkov Jože je bil moj bližnji rojak, in kot tak je jemal snov svojim povestim iz krajev in izmej ljudij, ki so mi bili dobro znani. Kako naj bi potem človeka ne

zanimali spisi, v katerih se piše o domačih mu krajih, o ljudeh, s katerimi je vže morebiti sam občeval. In v spomin temu pisatelju, kojega spisi so mi bili najslajša duševna zabava v mladostnih dneh, pišem, rekel bi, nekako iz hvaležnosti pa tudi iz spoštovanja do svojega rojaka te vrstice, hoteč ob jednom na ta skromen način proslaviti petindvajsetletnico njegove smrti, ki poteče o letošnjem Božiču.

Andrejčkovemu Jožetu je tekla zibelka pod priprostim slamnatim kmetjskim krovom v Krašnji, kjer se je narodil v 24. dan meseca sušca l. 1845. Tista leta je v Krašnji župnikoval Jurij Varl (rojen l. 1812 v Kropi, umrl kot župnik v Velesalu na Gorenjskem l. 1874). Bil je župnik Varl, ki je znan tudi kot slovenski pesnik, plemenita in blaga duša; še dan danes se ga krašenski župljani hvaležno spominjajo. Živel je svojemu poklicu in omiki ljudstva. Ves goreč za narodno prosveto je v župnišču prepustil eno sobo za šolo in se sam goreče poprijel poučevanja. In njegova šola je rodila lepih sadov! Cela vrsta odličnih mož deluje dandanes po Slovenskem pa tudi v tujini, mož, ki so prejeli prvi pouk pri blagem

župniku Varlu, dobili veselje do učenja in odšli v mestne šole. Mej temi Varlovimi učenci je bil tudi naš Jože. On se je posebno prikupil svojemu plemenitemu učitelju, ki ni preje miroval, da so dali »Andrejčkovi« (tako se je reklo po domače na Podmilšakovem domu) svojega fanta v šolo. In ostal je Varl svojemu učencu dobronik, tudi potem, ko je ta odšel v mesto. V mnogih gmotnih zadregah, s katerimi se je imel kot sin siromašnih roditeljev neprestano otepati, obrnil se je Jože vselej lahko in to ne zastoj na Varla. Zato mu je pa tudi vedno ohranil hvaležen spomin in rada mu je večkrat v pogovoru s svojimi znanci nanesla beseda na Varla in ob tem spominu na blagega dobronika se mu je orosilo oko s solzo hvaležnosti.

Jože je v šoli lepo napredoval in dospel že do sedmega gimnazijskega razreda. Še jedno leto in živahni mladenič je imel stopiti v življenje. Pa prišlo je drugače! Na vojaškem naboru je bil leta 1867 potrjen in je moral isto jesen oditi na Ogersko v Komorn k topničarjem. Odsluživši vojaške je nekaj časa posloval kot knjigovodja pri trgovcu Pajku v Celovcu, vstopil na to kot vež

valno spremembo volilnega reda in pa poslovnika v državnem zboru dr. Kaizl ne polaga nikake važnosti in sploh meni, da bi bilo kaj takega tudi nepotrebno. Razgovor bi se moral vršiti marveč o naslednjih točkah: uporaba deželnih jezikov pri državnih in avtonomnih oblastvih, šole za narodne manjšine, deželnozborske skupine; iz tega se bo samo ob sebi razvilo vprašanje o spremembi volilnega reda za deželni zbor in bodo nemški veleposestniki dospeli do primerne zastopstva tudi brez kompromisa. Najvažnejše mej vsemi pa je vprašanje, kako stališče naj se prisodi drugemu deželnemu jeziku v ozemlju prvega deželnega jezika. Ako se tu dospe do sporazumljenja, je odstranjena največja težkoča in nada na povoljen vspeh upravičena. Vederemo!

V italijavstrijskem deželnem zboru bo takoj v prvi seji večina z vso silo nastopila proti vladi, ker se v minulem letu skoro nič ni ozirala na sklepe deželnega zastopa. Izmej v zadnjem zasedanju sklenjenih zakonov jih je namreč nič manj nego najst, ki jih vlada še dosedaj ni izvedla. Govorniki večine bodo vsi šli v boj proti vladi. Kaj bo vlada na to odgovorila in s čim opravičila svoje postopanje, še ni znano, ker oficijozno se dosedaj še niso oglasili.

Angleži in ruski car. V zadnjem času si oficijelna Anglija izredno mnogo prizadeva, da bi si pridobila naklonjenost carja Nikolaja in njegove vlade. Angleški poslanik je moral naravnost pred carja s prošnjo, naj vendar posreduje v korist miru mej Anglijo in južno-afriškimi Buri in tako stori konec nesrečni vojski. Car Nikolaj se, kakor znano, še ni odločil na nobeno stran in bržkone tudi ne pojde v nastavljene angleške li-manice. Angležem tudi ni mnogo do tega, kajti za posredovanje bodo skušali dobiti boljših prijateljev angleških interesov, nego je ruski strijc, a gre se za nekaj družega, kar je še važnejše, nego premirje s Transvalci. Gre se Angležem za Indijo. Ta del zemlje bo po neštevilnih naporih in krvavih bitkah nekaj časa še ostal v angleški oblasti, ker sami domači nezadovoljneži niso tako številni in močni, da bi se uspešno uprli angleški premoči. Toda to se pa zgodi le tedaj, ako vmes ne posežejo zunanje velevlasti. Najbolj nevarna je pa v tem oziru ravno Rusija, ki potrebuje prodreti le nekaj kilometrov in stopi na indijska tla. Moči ima dovolj in ni se treba bati ne angleške in ne domače indijske armade. Da pa se kaj takega ne zgodi, treba si pridobiti naklonjenosti carjeve, zato sedanja snubljenja, ki pa ostanejo bržkone popolno brezuspešna.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 28. decembra.

(Državni poslanec dr. Krek o položaju.) Včeraj smo na kratko omenili, da je poslanec dr. Krek v nedeljo poročal na shodu »Slov. katol. del. društva« v Ljubljani. Kdor je prebral dotično notico, spoznal je lahko takoj, da je iz zadnjega stavka izpadla besedica ne in da se je poslanec, kakor doslej, tudi to pot odločno postavil proti koalicijskemu ministerstvu. Danes se še nekoliko povrnemo k njegovemu poročilu. Opozarjal je na

benik pri deželnem odboru kranjskem; pa tudi tu ni dolgo ostal, temveč odšel v Trst in dobil ondi službo pri brzojavnem vodstvu. Kot spretnega uradnika ga je poslalo vodstvo poučevati novince v brzojavstvu, in sicer najprej v Št. Jernej na Dolenjsko, drugič v Brežice. A vedno huje in trdovratneje ga je nadležovala bolezen, katere kal je dobil že kot vojak v nezdravem, močvirnem komornskem vzduhu. Dobil je dopust in se šel po leti 1874 zdraviti v Kamnik. Tu ga je brzojavno ravnateljstvo, neznaoč za njegovo ozbiljno stanje, pozvalo, naj gre poučevati v Krško tamošnjega novince pri brzojavu. Bil je Jože skrajno slab, ko je dobil ta poziv, a njegova vestnost je premagala bolezen in napotil se je koncem listopada leta 1874 v Ljubljano, da odtod odrine v Krško. Mej potom se mu v Trzinu udere kri čez grlo; drugič se mu udere v Ljubljani. Mogel ni torej naprej, temveč ostal nekaj dni v vzvratšču pri »Slonu«, potem so ga pa prenesli v bolnico. In tu je 24. grudna izdihnil svojo blago dušo. Na sv. Štefana dan popoldne pa je bil njegov pogreb, katerega so se udeležili vsi ljubljanski odličnjaki. (Konec prih.)

to, kako težko stališče so pod Claryjevo vlado imeli sosebno poslanci desnice. Poskušalo se je od raznih strani, da se razbije desnica. Vzlasti slovenski poslanci imeli so težko stališče, ker se je vplivalo na to, da se Slovenci razdvoje. Hoteli so, da bi kranjski poslanci potegnili z vlado nasproti Čehom in da bi drugi slovenski zastopniki bili s Čehi. Z vso močjo se je od raznih strani delalo na to, a jugoslovanski zastopniki se niso hoteli vdati različnim skušnjavcem, ki so se sukali okoli njih z vsemi mogočimi obljubami, ki se izvrše, ako ostavijo Čeha. Uradno ministerstvo ima le nalogo, da gredo državna opravila naprej, ne more imeti pa smisla za manjše narode in tudi ne za delavce. Uradniško ministerstvo pomenja nazadovanje. To je osodepolna resnica. Po takem ministerstvu je vsak napredek nemogoč, ker v ljudstvu nima temelja. Prav lahko bi bilo doseči 10urni postavni maksimalni delavnik, preosnovo zakona bolniških blagajn, zavarovalnice za starost, a pri uradniški vladi je to nemogoče, ker za ljudske težnje je birokracija nepristopna. Največja nesreča za Avstrijo je bil liberalizem in pod liberalnim gospodarstvom je naša Avstrija zelo zaostala, zaostala tako, da molči vnanji minister nato, kar je govoril v naši bližini nemški minister Bülow, — da se mora Nemčija zvečati. Pri nas je trgovina na tleh, obrt na tleh, kmetijstvo na tleh in delavstvo na tleh. Resna volja je bila desnice zboljšati kolikor je mogoče bedni položaj, a za to tudi desnica ni popolnoma zmožna, ker ne zastopa v pravem pomenu ljudstva, zmožno bo temu le zastopstvo, ki bode izvoljeno iz ljudstva po običnem volilnem redu. Sedaj po padcu Claryjevega ministerstva bode dolžnost vsacega jugoslovanskega zastopnika, držati skupaj, delati na to, da pade sedanje uradniško ministerstvo in da se ne osnuje koalicijsko ministerstvo.

(Javno predavanje) Danes zvečer ob 7/8. uri predava v dvorani »Kat. doma« drž. poslanec dr. Krek. — Odbor »Slov. kršč. soc. zveze«.

(Meščanski klub) ima danes četrtek zvečer ob 8. uri svoj jour-fixe. Gostje dobro došli.

(Gerški deželni zbor) se snide za en dan še-le meseca sušca.

(Tisočletnica hrvatskega kraljestva in Slovenci.) Včeraj zvečer je priredila »Slovenska krščansko-socijalna zveza« javno predavanje, pri katerem je č. g. arhivar Anton Koblar predaval o zgodovini Hrvatov z ozirom na tisočletnico hrvatskega kraljestva. Udeležili so se predavanja tudi udeležniki socijalnega kurza »Gospodarske zveze«, mej katerimi je tudi nekaj isterskih Hrvatov. Govornik je pojasnjeval tedanje razmere med Slovenci in v sosednjih deželah ter podal sliko, zakaj in kako so Hrvati leta 824 bana Tomislava slovesno kronali za kralja, ter je načrtal Tomislavovo delovanje, s katerim je razširil slavo hrvatskega imena, zjedini narod in uredil, zvest čuvaj slovenske liturgije, cerkvene razmere. Občinstvo, katerega se je nabralo polno dvorano Katol. doma, je z velikim zanimanjem sledilo razpravi ter je končno z navdušenim ploskanjem pridružilo se govornikovim toplim besedam, da spomini na bližajoče se spominske dneve slave naj bodo prav sedaj ob tisočletnici v spodbudo mukotrpčim rodoljubom na oni, pa tudi na tej strani Sotle. K besedi se je oglasil tudi državni poslanec dr. Krek. Tomislav je tudi naš kralj, povdarjal je g. poslanec. Ob idejah hrvatsko slovenske skupnosti moramo razširiti svoje obzorje, ako hočemo rešiti državo. Dokazoval je patrijotičnost te ideje, kazal na veliki nje gospodarski pomen. Delajmo neumorno, da bode ta ideja se povsod prebudila mej našim ljudstvom in ga ojunčila, potem bodo naši zanamci, ko bodo praznovali 2000letnico hrvatskega kraljestva, hvaležno se spominjali nas in tistega časa, ko smo obnovili edino rešilno misel, misel zveze s Hrvati. Navdušenja, ki se je pojavil pri teh poslančevih besedah, ne bomo opisovali. Slovenski krščanski socijalci so pokazali, da razumejo svojega vodjo in da mu s polnim prepričanjem slede pri delu za vresničenje hrvatsko-slovenskih idealov.

(Seja trgov. in obrtniške zbornice) bode jutri 29. t. m.

(Državna podpora.) Poljedelsko ministerstvo je dovolilo za ustanovitev gozdne drevesnice v Bršlinu pri Novem mestu 350 gld. podpore.

(Iz Kranja) 27. t. m. Danes je obhajal preč. g. dekan Anton Mežnarec 25letnico svojega delo-

vanja kot župnik in dekan starodavnega kranjskega mesta. Vše prejšnji dan se mu je poklonilo zastopstvo mestnega odbora, na čelu g. župan, ter mu izrazilo svojo čestitko. Predvečer mu je napravil cerkveni pevski zbor in pa vedno napredujočo »Pevsko društvo Kranj« ginljivo podoknico, kateri je obilno zbrano občinstvo na čast svojemu dušnemu pastirju prisostovalo. Slavnostni dan je pa slavjenec odiden s zaslužnim Fran Josipovim redom v družbi svojih ožjih prijateljev župljanov vzlasti pa udane, mu dekanjske duhovščine lahko spoznal iskreno željo vseh, da ga Bog živi še dolgo, dolgo let, vzlasti da bi čil in čvrst praznoval še 50letnico svojega mašništva.

(Dr. vitez Kindinger) bivši minister pravosodja, se je 24. t. m. vrnil v Trst, kjer bode zopet imenovan predsednikom višjega dež. sodišča.

(Umrl je) dne 23. decembra v Matenji vasi Anton Vidič, dijak 8. gimnazijskega razreda. Re-vež je moral koncem aprila zaradi bolezni popustiti šolo in iti domov k staršem. Od onega časa ni več zapustil postelje, dokler ga ni neusmiljena bolezen-jetika spravila pod zemljo. Pokopan je bil na sveti večer 24. decembra na Št. Ivanskem pokopališču. Blagi mladenič, ki je bil zelo marljiv dijak, jedini sin staršev in priljubljen pri vseh, ki so ga poznali, naj počiva v miru!

(Imenovanja pri pošti.) Poštaini oficijali so imenovani asistentje E. Polst, K. Jackl, H. Ballisch, G. Lindtner, Fr. Kalister, Al. pl. Furlani in K. Zottich za Trst; D. Leopušček za Opatijo; Fr. Galant in Fr. Favretto za Pulj; Jos. Gruden, Al. Gregorič in Al. Czernich za Ljubljano; dalje B. Sauli, A. Pelican in L. Schwarz za Gorico. Pre-meščena sta poština asistenta A. Predolin in E. Hreglich iz Pulja oziroma iz Opatije v Trst.

(Slovenski otroški vrtec v Trzinu.) Na novo ustanovljenem otroškem vrtcu družbe sv. Cirila in Metoda v Trzinu, ki se v hiši št. 84 otvori že 2. januarja p. l., je nameščena za vrtnarico gđ. Neža Stal.

(Iz Železnikov) 21. decembra. Na poročilo »Narodovo«, da naša gospodarska društva delajo združbe, naj je njemu povedano, da mi dobro vemo, kdo je združbe pričel, in v tem dop. tudi ni brez krivde. Kako pa mi v našem društvu prodajamo blago, naj se blagovoli prepričati. Mi smo to že pred okr. glavarstvom dokazali, kako so trgovci prodajali pred ustanovitvijo našega društva. Kakšen krik ste bili zagnali lansko leto, ko smo začeli prešiče klati, češ konzula prašiče draži. Lani drago Vam ni bilo prav iz ljubezni do samih sebe, letos malo ceneje Vam ni prav iz ljubezni do kmetov, kakor se dopisnik pritožuje in za kmetovalce skrbi. Boli pa le dopisnika in njegove somišljenike, ker se njihovi mošnjiki bolj počasi napihujejo ko poprej. Kar poroča zavoljo prašičev, ga skoraj moramo prašati, ali imajo samo gostilničarji pravico posebej klati prašiče brez koncesije. Gotovo mu ni znan § 2. naših pravil, ki je od c. kr. oblasti potrjen. Okoli 700 gld. prejeli so oni, za katere dopisnik tako skrbi, dividende od društva. Ali so morda od trgovcev tudi kdaj kaj dobili, ko so po drugačnih cenah prodajali? Neudje pravijo, da so hvaležni, ker se je ustanovilo naše društvo, ker pri trgovcih tudi ceneje prejema blago. Podpisani vodja I. del. konsumnega društva v Železnikih pozivljam dopisnika, da mi dokaže kaj takega, kar o društvenih kolovodjih poroča. Sicer ako ne dokaže, je njegova trditev nesramna laž. Ako je pa mož, naj se pokaže in prav podpiše in naj se nikar ne skriva pod tujo krinko. Naše društvo je pod nadzorstvom politične oblasti, katero moštvo tukajšne orožniške postaje vestno in točno izvršuje. Pa tudi drugim se pustimo nadzorovati z mirno vestjo. Kaj bi pa bilo, ko bi se pri Vas začelo nadzorovati po § 16. obrtnega reda in policijske ure; ako bi se to bolj pravilno pri Vas spolnovalo, bi ne bilo toliko pijancev, kakor Vi poročate, in tudi ne toliko pretepov. — I. Lotrič, načelnik I. del. konsumnega društva v Železnikih.

(Koroške novice.) Kmetijska družba koroška je imela dne 13. t. m. izvanreden občni zbor, na katerem se je sklepalo o preuredbi pravil, ker cesar ni potrdil zakonskega načrta o ustanovitvi deželnega kulturnega sveta. Prejšnjega družbenega predsednika dr. E. vit. Edlmana so imenovali častnim članom. Družba šteje sedaj 4253 članov. — Umrl je dne 12. t. m. v Celovcu nanaglooma posestnik gostilne pri »Sandwirtu« gosp. Gustav

Jilg, star 44 let. Zadela ga je srčna kap. — V Gradcu je dne 5. t. m. umrl bivši c. kr. okrajni glavar velikovski, g. Julij pl. Webenau. N. p. v m. l. — Mlekarnice snujejo v Šmihelu nad Pliberkom in v Št. Jakobu v Rožu. Dobro! — Cesar ni potrdil zakona o preuredbi poselskega reda, kakor ga je sklenil deželni zbor v zadnjem zasedanju. — Nove oglednice »Narodne šole« v Št. Rupertu ob Velikovcu so ravnokar izšle. Izdelal jih je jako lepo fotograf Jerkič v Gorici. Dobivajo se v »Narodni šoli« velikovski in stane komad 4 novce.

(Bumel nemških buršev) se je vršil danes dopoldne po slovenski Ljubljani. Burši so nastopali tako predrzno, da so se jim ljudje umikali v sneg. Ne svetujemo buršem še nadalje poskušati slovenske potrpežljivosti, ker je po njihovih junaških činih na univerzah v Gradcu in na Dunaju napram slovenskim dijakom zanje najboljše, da v Ljubljani ne hodijo preveč na solnce.

(Vabilo na naročbo.) Ustanovili smo list »Der Süden« z namenom, da z njim tolmačimo težnje in potrebe slovenskega in hrvatskega naroda širši javnosti. Slovenski in hrvatski časopisi se čitajo po večjem samo v domovini, zato živo potrebujemo lista v nemškem jeziku, v katerem zbiramo to, kar je potrebno, da izvedo širši krogi »Der Süden«, ki izhaja poldrugo leto sedaj po trikrat na mesec, in ga želimo čim prej razširiti v teden, vstreza temu namenu in ogibajoč se žalostnega našega razpora v domovini, zastopa stremljenje našega naroda v celoti ter podpira tako v jedni skupini zbrane slovenske in hrvatske poslane državnega zbora v njih delovanju. List je prinesel že lepo število člankov in vsakovrstne, širši javnosti namenjene tvarine, katere bi ne bili mogli sicer v nikakem listu prijaviti. Že to samo opravičuje njegovo potrebo. Posrečilo se nam je list spraviti v visoke in odločilne kroge, in uverili smo se, da se tu uvaža. Čeravno toraj list, pri katerem se brezplačno deluje, ni v prvi vrsti namenjen domačim krogom, vendar nujno potrebuje podpore iz domovine, da si zagotovi skromna sredstva svojega obstanka. Politični časi so jako kritični in zato tembolj potrebujemo glasila, s katerim govorimo z odločilnimi krogi tudi v dobah, ko nas politična zmedenost ovira osebno in s živo besedo se potezati za narodne svetinje. Celoletna naročnina znaša 4 gld. (8 kron), polletna 2 gld. (4 krone). Naročila in naročnino pošiljati je upravištvu: Dunaj, I., Plankengasse 4.

(Občinske volitve v Boljani) so se vršile minoli teden. V tretjem in drugem razredu so soglasno bili izvoljeni hrvatski kandidati, ker se italijanaši niso udeležili volitve. Zato pa so v prvem razredu napeli vse sile in res zmagali s 7 glasovi večine, ker je večina Boručanov potegnili za nasprotniki. V občinskem zastopu je 13 Hrvatov in le 5 italijanašev.

(Roparski umor.) »Soča« poroča, da je skoro po celem Primorju znano Marijanico na Bači zadela velika nezgoda. V petek zvečer je prišel v njeno gostilno kakih 25 let star človek, ki je prošil prenočišča. Peljali so ga spat v prvo nadstropje, Marijanica pa je legla na peč v sobi v pritličju. Okoli 11. ure po noči pa pride oni človek doli, rekoč, da ne more spati, ker je premrzlo. Ker se je delal tako, da ga zebe, mu je rekla Marijanica, naj ostane v sobi, ona pa je odšla v svojo prodajalnico štet skupljeni denar. Ko je mož to čul, je skočil v prodajalnico nad njo ter jo sunil 11krat z nožem. Ker je vpila na pomoč, je prihitela dekla, katero je neznanec petkrat sunil z nožem. Marijanica je hitela še ven pred hišo klicati ljudi. Prišli so takoj ter jo našli pred hišo nezavestno. Obvestili so o tem takoj orožnike, ki sedaj iščejo lopova, kateri je po storjenem napadu pobral kakih 30 gld. ter zbežal. Upanja ni, da bi ženski okrevali; danes smo čuli celo, da je Marijanica že umrla. Pravijo, da je lopov govoril dijalekt, kakor govore na Ponikvah.

(»Mumelis«.) Kaj pa je to? To je tako-le: V elzaški vasi Weyersheim so včasih kmetje dobre volje in kadar v gostilni pijejo glažek čez mero, ki jim zleze v glavo, začno jih glave srbeti. V sredo vzamejo mizo in se vstavijo ob obeh straneh v dve vrsti in naredé kmečki »turnir«. Obe stranki butati z glavami skup, in ker imajo prav trde glave, trpi ta boj precej časa in se neha še le tedaj, kadar jedna stranka opeša. Pravijo, da je ta boj zelo hud, ker ne merijo le na »bučo«,

ampak tudi na usta in na nos. Vendar ostanejo pri tem »prijatelji in dobre volje«, in ko je »mumelis« končan, zalijejo ga še s steklenico vina in gredo mirno domov. — Vprašanje je pač, kaj je bolj pametno, oziroma bolj neumno: Ali dvobojevanje dijakov ali »mumelis« kmetov?

(Skrivnostna ženska na Dunaju), katero so dobili onemoglo na cesti in katere čudni govor so razni učenjaki zaman proučavali, nikakor ni afriškega rodu, kakor je hotel dokazovati nek dunajski postrešček, ki se je dalje časa potepal po Afriki. Fotografijo skrivnostne ženske je spoznala budimpeštanska policija ter konstatovala, da je mažar-ka sleparica in tatica Clara Bajozi.

(Hudo maščevanje) je doletelo neko prusko sodnijo. Nek kmet se je vsled obsodbe tako razsrdil, da je slavni sodniji poslal pismo polno psov in priložil — 50 uši. Obljubil je, da jih še pošlje.

(33 otrok utonilo) je na drsališču Frelinghien na nemško francoski meji. Udril se jim je led.

(Nemški protestanti) navajajo zadnje čase jako bistroumne dokaze za zmote katol. cerkve. V Norimbergu se je na shodu evangeliške zveze »dokazalo«: Papež v Rimu je glava in varuh vseh tatov. — Neki drugi govornik, zavoljo svoje »učenosti« sodnijsko preganjani pastor Gerbert, je v primeri z nemškim cesarjem vse druge kneze imenoval: izpihnjena jajca, ker jih neki ne napolnjuje protestantsko »žaganje«. — Dokazi so slični »Narodovim«, kakor: Kraljestvo božje ni od tega sveta, zato cerkev ne sme imeti premoženja. — Similis simili gaudet.

(V zrakoplovu čez puščavo Saharo.) Francoz Lev Dex je sklenil s pomočjo zrakoplova preiskati dosedaj še neodkrite dele te puščave. Vsi dosedanja poskusi, na kak drug način prodreti v notranjo Saharo, so bili brezuspešni. Od velike vročine razbeljeni pesek, v katerega se popotnikov čevelj globoko vdira, neznosna zračna toplota, pomanjkanje vode, prašni veter Gebli, roparski narodi, pred vsemi grozoviti Tuaregi, so onemogočili odkritje Sahare. Nevarno in težavno pot bo nastopil pogumni zrakoplovec s petimi tovariši. Naj bi bil bolj srečen, kakor drzni Andree na severu!

Društva.

(Društvo kranjskih zdravnikov.) Vabilo k občnemu zboru dne 30. decembra t. l. ob 7. uri zvečer. Kraj: Restavracija »Fantini«, Gradisce. Dnevni red: 1. Letno poročilo. 2. Računski zaključek. 3. Poročilo o Löschnerjevi ustanovi. 4. Volitev odbora. 5. Določitev članikov. 6. Predlogi.

(Vabilo) k božičnici, katero priredi katol. društvo rokodelskih pomočnikov v Ljubljani na novega leta dan dne 1. januarja 1900 v svojem domu, Komenskega ulice št. 12. Vspored: 1. Pri jaslicah (zbor s tenor-solo ter spremljevanjem harmonija in glasovira) Al. Sacha. 2. Popotnik (zbor s tenor-solo in četverošpevom) A. Nedved. 3. Planinska roža (četverošpev z bariton-solo) B. Ipavec. 4. Kdo je mar? (zbor s tenor-in bariton-solo, četverošpevom in spremljevanjem glasovira) B. Ipavec. 5. Sveti trije kralji. Dramatična igra. Po Vilj. Molitorju predelal M. Prelesnik. Vstopnina: Sedeži od I.—V. vrste 50 kr., od VI.—X. vrste 30 kr., stojišče 15 kr. Preplačila se hvaležno sprejemajo. Začetek ob 6. uri zvečer.

(Na korist družbe sv. Cirila in Metoda) so se v Kranju odkupili od novoletnih voščil sledeči člani »Narodne čitalnice« in moške podružnice sv. Cirila in Metoda: Gg. Arh Franc, Crobath Franc, Dokler Anton, Eržen Gašper, Fabiani Karol, Florian Karol, dr. Globočnik Edvard, Hrašovec Vekoslav, Killer Jakob, Kokalj Rudolf, Korošec Anton, dr. Korun Valentin, Krenner Josip, Kreuzberger Adolf, dr. Kušar Valentin, Lavrenčič Alojz, Levičnik Albert, Likozar Josip, Luznar Franc, Majcen Franc, Majdič Janko, Majdič Josip, Majdič Vinko, Matajce Ljudevit, Matjašič Martin, Mayr Mavril, Mayr Peter, Novak Franc, Omersa Franc ml., Omersa Franc st., Omersa Viktor, Orehek Anton, Pavšlar Tomo, dr. Perne Franc, Peterlin Anton, Peterlin Franc, Pezdrič Ivan, Pirc Ciril, Polak Ferdinand, Pollak Josip, Pretnar Josip, dr. Prevc Franc, Prevc Valentin, Pučnik Konrad, Puppo Karol, Rakovec Ivan, Rant Albin, Rozman Janko, Sajovic Ferdinand, Sajovitz Franc Ka., Sajovic Janko, Seliškar Alojz, Strnad Rudolf, dr. Šavnik Edvard, Šavnik Karol, Šavnik Franc, Šlamberger Anton, dr. Štampihar Valentin, Štritof Anton, dr. Tomišek Josip, Uršič Anton, Valenčič Ivan, Verbič Ivan, Zupan Anton, dr. Žmavc Jakob, Žumer Andrej.

(Slovensko bralno društvo v Trzinu) priredi 31. t. m. običajno Silvestrovo veselico v gostilniških prostorih g. A. Perneta. Vapo-

red: 1. Tamburanje in petje. 2. Prosta zabava z licitacijo velikega parkeljna. — Ustopnina prosta. — K obilni udeležbi vabi odbor. Vabila se ne bodo razposiljala.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda v Št. Petru na Krasu.) Darovali so v korist družbe sv. Cirila in Metoda, da se odkupijo od voščil za novo leto, p. n. gg.: Križaj, Karis po 5 kron; Ivan Špilar z rodbino, Ivan Zupan po 4 krone; Ivan Korošec 3 krone 10 vin.; rodbina Medica, neimenovana gospa po 3 krone; J. Hafner, F. Šusteršič, Zelinka, K. Sajovic, F. Novak, M. Jakš, Pavlič, Sever, Lavrenčič, Šlegel, M. Penko, J. Bergoč, rodbina Avčin, Adela Bernik, Jan. Sajovic, J. Mihelčič, A. Križaj, J. Šabec, J. Mankovč, Ana Lenasi, Karol Lenasi, A. Bužar, Stroj po dve kroni; Gaberšek, J. Velepčič, J. Čop, A. Zelezny, Rud. Milharčič, Fr. Verbič, T. Debevec, Ig. Vidic, M. Kalan, A. Ludvik, Ant. Rebec po 1 krono.

(Slavnostna božičnica) boše tudi letos v »Narodni šoli« družbe sv. Cirila in Metoda v Št. Rupertu ob Velikovcu v sredo dne 3. januarja leta 1900. ob 2. uri popoldne.

Telefonska in proročna poročila.

Dunaj, 28. decembra. Cesar je imenoval bivšega predsednika v ministerskem svetu in poljedelskega ministra grofa Claryja cesarskim namestnikom za Štajersko.

Dunaj, 28. decembra. »Wiener Zeitg.« poroča: Cesar je imenoval bivšega pravosodnega ministra Kindingerja predsednikom deželnega sodišča v Trstu.

Dunaj, 28. decembra. Večina kontrolne komisije za državni dolg, obstoječa iz posl. dr. Fuchs, Czedit in Doblhoff, je proti glasovoma posl. Blažek in Kozlovski dovolila, da se porabi 118.318.949 kron za preosnovo valute. Grof Montecuccoli je bil odsoten. Posl. Blažek in Kozlovski sta vložila ugovor.

Dunaj, 28. decembra. V seji avstrijske delegacije je izročil danes dopoldne zunanji minister proračunski provizorij za prve štiri mesece leta 1900. Delegacija je sklenila, predlogo takoj izročiti budgetnemu odseku z naročilom, da prične takoj razpravo. — Budgetni odsek je po kratki razpravi vsprejel provizorij. — Popoldne ob 1. uri se je pričela druga seja delegacije, v kateri se razpravlja o poročilu budgetnega odseka.

Dunaj, 28. decembra. Uradno se naznanja, da je škoda pri železniški nesreči v Kalsdorfu, kakor so jo cenili razni listi, znatno pretirana. Večidel zgorelih objektov je bilo zavarovanih.

San Remo, 28. decembra. V noči od 26. na 27. t. m. je pogorela tukajšnja angleška cerkev, v kateri bi se imelo včeraj vršiti opravilo za v Južni Afriki padle vojake. Škoda se ceni na 20.000 frankov.

Vojska v Južni Afriki.

Poslednja nada angleške vlade in njenih zaveznikov brezvestnih spekulantov, novi vrhovni poveljnik Roberts, se je včeraj odpeljal iz pristanišča v Gibraltarju proti Južni Afriki, kamor dospe, ako pojde vse po sreči, nekako sredi prihodnjega meseca. Vsi angleški, za »pravično« stvar uneti krogi zro nanj kot na prihodnjega rešitelja omažeževane časti angleškega orožja, posebno težko ga pa pričakuje četvorica poraženih generalov na bojišči, ki komaj čaka, da more z njim deliti nesrečno usodo.

Novih močij generalissimus Roberts ne bo dovedel seboj, ker se baje še ni »pokazala nujna potreba«. Indijski armadi je vojni urad v Londonu milostno dovolil, da sme ostati na domačih tleh, Avstralci so se izjavili, da se ne marajo podati na tako daljno pot, z rezervniki in črnovojniki v domovini je velik križ, ker jih bo morda šele v februarju mogoče zbrati pod orožje nekaj tisoč, na neznatno krdelo, ki je odšlo pred tednom iz Gibraltarja, pa ni vredno računati.

Poskusil bo toraj feldmaršal Roberts s sodanjo afriško armado svojo srečo. O uspehu je menda mož popolno prepričan, odkar mu je Reuterjev urad sporočil, da je posadka v Ladysmithu povsem »hladnokrvno« vsprejela vest o Bullerjevem porazu.

Ako posadka, mej katero so se vselile razne nevarne bolezni, potem pa pomanjkanje živeža in streljiva, tako govori, je to menda znak, da se še vse dobro počuti. No, Buller in njegov junaški

tovariš White mu stvar že bolje pojasniti in ga prepričati, da tudi za nasipi ni vselej dovolj po trebne »varnosti«.

Buller seveda tudi sedaj vkljub opominu novega vrhovnega poveljnika noče mirovati. Mož je marljivo pri »delu« in s topovi, kolikor so mu jih pustili Buri, prav vztrajno strelja tja nekam za burske nasipe, odkoder se pa nihče noče odzvati, ker bržkone ni nikogar tam. Poleg tega ju naškega dela je pa tudi že porušil že davno podrti most preko Tugele, kar mu gotovo mnogo pripomore do njegove večje slave.

Gibraltar, 28. decembra. Vrhovni poveljnik Roberts se je na parniku „Dunottar Castle“ včeraj zjutraj odpeljal v Južno Afriko.

Kolonija, 28. decembra. Angleži hočejo na vsak način od Portugalcev kupiti Delagoa-zaliv, listi angleški svetujejo vladi, naj pri tem ne štedi z denarjem.

Carigrad, 28. decembra. Angleški poslanik v Carjemgradu je prosil sultana dovoljenja, da sme angleška vlada egiptovske vojake poslati v Južno Afriko, ter obljubil, da ga zato angleška vlada odškoduje z denarjem. Sultan še ni odgovoril na ponudbo.

London, 28. decembra. „Times“ poroča iz Modder-Rivera 19. t. m.: Lojalnost Holandcev v zahodnem delu Kap kolonije je še dvomljiva. Splošno so razmere še nespremenjene, le Methuenov poraz je napravil grozno neugoden vtis.

London, 28. decembra. Uradno poročilo iz Kapstadta 26. t. m. pravi, da je položaj nespremenjen. General Methuen poroča, da se je pomnožila burska moč, da je utaborjena tri in pol milje od angleške predstraže in dobro zavarovana. General Gatacre se mnogo trudi, da bi napravil zvezo s premo-govniki v Indve.

London, 28. decembra. Reuterjev urad poroča iz Pretorije 20. t. m.: Generala Jouberta so ob njegovem prihodu v burski tabor 18. t. m. pristržno pozdravili. General je imel daljši nagovor na burske bojovnike. — Iz Chieveleya poročajo 21. t. m.: Tudi danes smo z Lyddit-granati streljali na Bure.

Umrli so:

23. decembra. Anton Vidrich, delavca sin, 7 let, Linhartove ulice 3, nephritis. — Marija Skubic, mestna uboga, 74 let, Karlovska cesta 7, ostarelost.
24. decembra. Anton Podgornik, uradni sluga, 69 let, Kolodvorske ulice 16, plućnica. — Rozalija Maček, gostija, 64 let, Koplizejske ulice 2, vodenica in srčna hiba.
25. decembra. Friderik Istenič, ključarja sin, 2 leti, Hranilnična cesta 7, jetika. — Angela Klanšek, delavca hči, 3 mesece, Krakovski nasip 4, božjast. — Marija Cotman, posestnika hči, 13 let, Na Prulah 6, legar. — Ivan Skraba, kajžar, 43 let, Črna vas 32, omeščanje možgan.
26. decembra. Rajko Luckman, komptolista sin, 21 dni, Resljeva cesta 16, življenjska slabost.
V otroški bolnišnici:
24. decembra. Marija Jeras, kurjača hči, 2½ leta, jetika.

Dunajska filialka Hranilne vloge na knjižice s 4%.

Menjalnica, borzno posredovanje, posojila na vrednostne papirje, menični eskompt, vinkuliranje in 984 5 razvinkuliranje obligacij.

Telefon šte. 135.

Kupuje in prodaja vse zdalej zaznamovane efekte in druge vrednostne listine po dnevnem kurzu.

Meteorologično poročilo.						
Višina nad morjem 806-2 m., srednji zračni tlak 736-0 mm.						
Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celsiusu	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24 urah v mm.
27	9. zvečer	31.6	-3.1	sl. jug	sneg	
28	7. zjutraj	732.5	-2.9	brezv.	oblačno	7.1
	2. popol.	733.0	+0.3	sl. svzh.		
Srednja včerašnja temperatura -3.5°, normale: -2.5°.						

Zahvala.

1002 1-1

Vsem onim, ki so povodom nenadne smrti najinega iskrenoljubljenega soproga, oziroma očeta, gospoda

Maksa Veršec-a

deloma z dobrimi sveti in dejanskim sotrdom pri-skočili nama na pomoč, ki so s prijaznimi izrazi svojega sočutja ušli tolikanj utehe v najini srei, ki so predragega rajnega spremili k večnemu počitku, posebno preč. duhovščini, slav. telovadnemu društvu „Sokol“, zastopnikom raznih posojilnic in vsem darovalcem prekrasnih vencev, izrekam podpisana v svojem in hčerke Elže imenu tem potom najodkritosrčnejši:

Bog plati!

V Ljubljani, dne 28. decembra 1899.

Roza Veršec.

Najboljše berilo in darilo je vsestransko jako pohvaljena

„Vzgoja in omika ali izvir sreče“

(neobhodno potrebna knjiga za vsakega človeka, kateri se hoče sam lahko in hitro navaditi vsega potrebne-ga, da more sebe in druge blaziti in prav olikati), ter se dobi za predplačilo 1 gld. 50 kr., po pošti 10 kr. več, ali proti poštnemu povzetju pri Jožefu Valenčiču na Dunaju, III., Hauptstrasse 84, 3. Stiege, II. Stock, Th. 38.

Založnik, ozir. prodajalec je voljan vrniti denar, ako bi mu kupec poslal knjigo še nerazrezano in čisto v treh dneh nazaj. Cena je skrajno znižana, knjig je malo več. 1000 2

Št. 43.203.

Ze mnogo let oproščajo se blagotvoritelji čestitanja ob novem letu in ob godovih s tem, da si jemljó **oprostne listke** na korist mestnemu ubožnemu zakladu. Na to hvalevredno navado usoja se mestni magistrat tudi letos slavno občinstvo opozarjati z dostavkom, da so razpečevanje oprostnih listkov drage volje prevzeli gospodje trgovci **Karol Karinger** in **Vaso Petričič** na Mestnem trgu ter **Albert Schaeffer** na Kongresnem trgu. Vrh tega bode v smislu obstoječega ukrepa občinskega sveta raznašal mestni uradni sluga tudi letos oprostne listke po hišah. Za vsak oprostni listek, bodisi za novo leto ali za god, je kakor doslej položiti jedno krono in na opisani poli poleg imena pristaviti tudi število vzetih listkov. Velikodušnosti niso stavljenе meje. Pismenim pošiljateljv bodi pridejan tudi razločni naslov pošiljatelja. Imena blagotvoriteljev se bodo sproti razglašala po novinah.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dne 21. decembra 1899.

Župan:

IVAN HRIBAR l. r.

Živnostenská banka na Dunaju, I., Herrengasse 12.

Glavnice v akcijskih 20,000.000 K.

Reservni zaklad nad 7,500.000 K.

Centrala v Pragi.

Podružnice v Brnu, Plznu, Budejovicah, Pardubicah, Taboru, Benešavi, Iglavi, Moravski Ostravi.

Pri dež. kot trg. sodišču protokolirana

„BANKA Maks Veršec“
v LJUBLJANI.

Poštni čekovni promet šte. 847-533.

Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarov. Sprejema hranilne vloge v tek. računu (Giro-kon o), obresti od dne do dne po 4½%.

Poštno-hranilni položnice so na razpol. gld.

Dunajska borza.

Dne 28. decembra.	
Skupni državni dolg v notah	98 gld. 45 kr.
Skupni državni dolg v srebru	98 » 35 »
Avstrijska zlata renta 4%	96 » 59 »
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	98 » 75 »
Ogerska zlata renta 4%	96 » 65 »
Ogerska krona renta 4%, 200 »	94 » 50 »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	921 » — »
Kreditne delnice, 160 gld.	372 » — »
London vista	121 » 37½ »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59 » 07½ »
20 mark	11 » 81 »
20 frankov (napoleonidor)	9 » 66½ »
Italijanski bankovci	44 » 70 »
C. kr. cekini	5 » 72 »

Dne 22. decembra.	
4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	167 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	156 » — »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	199 » 75 »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98 » 25 »
Tisine srečke 4%, 100 gld.	137 » — »
Dunavske vravnave srečke 5%	129 » 25 »
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	106 » 50 »
Posojilo goriškega mesta	— » — »
4% kranjsko deželno posojilo	— » — »
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	96 » — »
Priporitne obveznice državne železnice	207 » 75 »
» » južne železnice 3%	162 » — »
» » južne železnice 5%	119 » 25 »
» » dolenskih železnice 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	202 gld 15 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	155 » — »
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20 » 10 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	27 » — »
Salmove srečke, 40 gld.	86 » 25 »
St. Genois srečke, 40 gld.	85 » 75 »
Waldsteinove srečke, 20 gld.	90 » — »
Ljubljanske srečke	26 » — »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	147 » 25 »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v. 3030	— » — »
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	412 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	65 » 25 »
Splošna avstrijska stavbinska družba	97 » — »
Montanska družba avstr. plan.	266 » 75 »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	203 » — »
Papirnih rubljev 100	127 » 25 »

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svet za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.